

List św. Pawła do Galacjan

Rozdział 1

- 1:1** - Paweł, apostoł nie od ludzi ani przez człowieka, lecz przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wzbudził z martwych,
- 1:2** - I wszyscy bracia, którzy są ze mną, do zborów Galacji:
- 1:3** - Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa,
- 1:4** - Który wydał samego siebie za grzechy nasze, aby nas wyzwolić z terażniejszego wieku złego według woli Boga i Ojca naszego,
- 1:5** - Któremu chwala na wieki wieków. Amen.
- 1:6** - Dziwię się, że tak prędko dajecie się odwieść od tego, który was powołał w łasce Chrystusowej do innej ewangelii,
- 1:7** - Chociaż innej nie ma; są tylko pewni ludzie, którzy was niepokoją i chcą przekreślić ewangelię Chrystusową.
- 1:8** - Ale choćbyśmy nawet my albo anioł z nieba zwiastował wam ewangelię odmienną od tej, którą myśmy wam zwiastowali, niech będzie przeklęty!
- 1:9** - Jak powiedzieliśmy przedtem, tak i teraz znowu mówię: Jeśli wam ktoś zwiastuje ewangelię odmienną od tej, którą przyjęliście, niech będzie przeklęty!
- 1:10** - A teraz, czy chcę ludzi sobie zjednać, czy Boga? Albo czy staram się przypodobać ludziom? Bo gdybym nadal ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusowym.
- 1:11** - A oznajmiam wam, bracia, że ewangelia, którą ja zwiastowałem, nie jest pochodzenia ludzkiego;
- 1:12** - Albowiem nie otrzymałem jej od człowieka, ani mnie jej nie nauczono, lecz otrzymałem ją przez objawienie Jezusa Chrystusa.
- 1:13** - Słyszeliście bowiem o moim dawniejszym postępowaniu w żydostwie, że srodze prześladowałem zbor Boży i niszczyłem go,
- 1:14** - I że prześcigałem w żarliwości dla żydostwa wielu rówieśników mojego pokolenia, będąc nader gorliwym zwolennikiem moich ojczyznych ustaw.

- 1:15** - Ale gdy się upodobało Bogu, który mnie sobie obrał, zanim się urodziłem i powołał przez łaskę swoją,
- 1:16** - Żeby objawić mi Syna swego, abym go zwiastował między poganami, ani przez chwilę nie radziłem się ciała i krwi,
- 1:17** - Ani też nie udałem się do Jerozolimy do tych, którzy przede mną byli apostołami, ale poszedłem do Arabii, po czym znowu wróciłem do Damaszku.
- 1:18** - Potem, po trzech latach, poszedłem do Jerozolimy, żeby się zapoznać z Kefasem, i przebywałem u niego dni piętnaście;
- 1:19** - A innego z apostołów nie widziałem oprócz Jakuba, brata Pańskiego.
- 1:20** - A pisząc wam to, Bóg świadkiem, nie kłamię.
- 1:21** - Potem udałem się w okolice Syrii i Cylicji.
- 1:22** - A osobiście byłem nieznanym zborom Chrystusowym w Judei.
- 1:23** - A tylko niektórzy słyszeli, że ten, który niegdyś nas prześladował, teraz szerzy wiarę, którą dawniej zwalczał,
- 1:24** - I wysławiali Boga za mnie.

Rozdział 2

- 2:1** - Potem po czternastu latach udałem się z Barnabą znowu do Jerozolimy, zabrawszy z sobą i Tytusa;
- 2:2** - A udałem się tam na skutek objawienia i wyłożyłem im na osobności, zwłaszcza znaczniejszym, ewangelię, którą zwiastuję między poganami, żeby się czasem nie okazało, że daremnie biegę czy biegłem.
- 2:3** - Ale nawet Tytusa, który był ze mną, chociaż był Grekiem, nie zmuszono do obrzezania,
- 2:4** - Nie bacząc na fałszywych braci, którzy po kryjomu zostali wprowadzeni i potajemnie weszli, aby wyszpiegować naszą wolność, którą mamy w Chrystusie, żeby nas podbić w niewolę,
- 2:5** - A którym ani na chwilę nie ustąpiliśmy, ani się nie poddaliśmy, aby prawda ewangelii u was się utrzymała.
- 2:6** - A co się tyczy tych, którzy cieszyli się szczególnym

poważaniem - czym oni niegdyś byli, nic mnie to nie obchodzi; Bóg nie ma względu na osobę - otóż ci, którzy cieszyli się szczególnym poważaniem, niczego mi nie narzucili,

- 2:7** - Raczej przeciwnie, gdy zobaczyli, że została mi powierzona ewangelia między nieobrzezаныmi, jak Piotrowi między obrzezаныmi -
- 2:8** - Bo Ten, który skutecznie działał przez Piotra w apostołstwie między obrzezаныmi, skutecznie działał i przeze mnie między poganami -
- 2:9** - Otóż, gdy poznali okazaną mi łaskę, Jakub i Kefas, i Jan, którzy są uważani za filary, podali mnie i Barnabie prawicę na dowód wspólnoty, abyśmy poszli do pogan, a oni do obrzezanych;
- 2:10** - Mielіśmy tylko pamiętać o ubogich, czym się też gorliwie zająłem i co starałem się wykonać.
- 2:11** - A gdy przyszedł Kefas do Antiochii, przeciwstawiłem mu się otwarcie, bo też okazał się winnym.
- 2:12** - Zanim bowiem przyszli niektórzy od Jakuba, jadał razem z poganami; a gdy przyszli, usunął się i odłączył z obawy przed tymi, którzy byli obrzezani.
- 2:13** - A wraz z nim obłudnie postąpili również pozostali Żydzi, tak że i Barnaba dał się wciągnąć w ich obłudę.
- 2:14** - Ale gdy spostrzegłem, że nie postępują zgodnie z prawdą ewangelii, powiedziałem do Kefasa wobec wszystkich: Jeśli ty, będąc Żydem, po pogańsku żyjesz, a nie po żydowsku, czemuż zmuszasz pogan żyć po żydowsku?
- 2:15** - My jesteśmy Żydami z urodzenia, a nie grzesznikami z pogan,
- 2:16** - Wiedząc wszakże, że człowiek zostaje usprawiedliwiony nie z uczynków zakonu, a tylko przez wiarę w Chrystusa Jezusa, i myśmy w Chrystusa Jezusa uwierzyli, abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary w Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, ponieważ z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony żaden człowiek.
- 2:17** - A jeśli szukając usprawiedliwienia w Chrystusie i my sami okazaliśmy się grzesznikami, to czy Chrystus jest sługą

grzechu? Z pewnością nie.

2:18 - Bo jeśli znowu odbudowuję to, co zburzyłem, samego siebie czynię przestępcą.

2:19 - Albowiem ja przez zakon umarłem zakonowi, abym żył Bogu.

2:20 - Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.

2:21 - Nie odrzucam łaski Bożej; bo jeśli przez zakon jest sprawiedliwość, tedy Chrystus daremnie umarł.

Rozdział 3

3:1 - O nierozumni Galacjanie! Któż was omamił, was, przed których oczami został wymalowany obraz Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego?

3:2 - Chcę dowiedzieć się od was tego jednego: Czy przez uczynki zakonu otrzymaliście Ducha, czy przez słuchanie z wiarą?

3:3 - Czy aż tak nierozumni jesteście? Rozpoczęliście w duchu, a teraz na ciele kończycie?

3:4 - Czy daremne były tak liczne wasze doznania? Rzeczywiście, byłyby daremne.

3:5 - Czy ten, który daje wam Ducha i dokonuje wśród was cudów, czyni to na podstawie uczynków zakonu, czy na podstawie słuchania z wiarą?

3:6 - Tak Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to ku usprawiedliwieniu.

3:7 - Z tego możecie poznać, że ci, którzy są z wiary, są synami Abrahama.

3:8 - A Pismo, które przewidywało, że Bóg z wiary usprawiedliwia pogan, uprzednio zapowiedziało Abrahamowi: W tobie będą błogosławione wszystkie narody.

3:9 - Tak więc ci, którzy są ludźmi wiary, dostępują błogosławieństwa z wierzącym Abrahamem.

3:10 - Bo wszyscy, którzy polegają na uczynkach zakonu, są pod

przekleństwem; napisano bowiem: Przeklęty każdy, kto nie wytrwa w pełnieniu wszystkiego, co jest napisane w księdze zakonu.

- 3:11** - A że przez zakon nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem, to rzecz oczywista, bo: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie.
- 3:12** - Zakon zaś nie jest z wiary, ale: Kto go wypełni, przezeń żyć będzie.
- 3:13** - Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stawszy się za nas przekleństwem, gdyż napisano: Przeklęty każdy, który zawisł na drzewie,
- 3:14** - Aby błogosławieństwo Abrahamowe przeszło na pogan w Jezusie Chrystusie, my zaś, abyśmy obiecanego Ducha otrzymali przez wiarę.
- 3:15** - Bracia, przytoczę przykład ze stosunków ludzkich: Nawet uprawomocnionego testamentu jakiegoś człowieka nikt nie obala ani do niego nic nie dodaje.
- 3:16** - Otóż, obietnice dane były Abrahamowi i potomkowi jego. Pismo nie mówi: I potomkom - jako o wielu, lecz jako o jednym: I potomkowi twemu, a tym jest Chrystus.
- 3:17** - Powiadam więc to: Testamentu uprzednio przez Boga uprawomocnionego nie unieważnia zakon, który został nadany czterysta trzydzieści lat później, tak żeby obietnica była unicestwiona.
- 3:18** - Jeśli bowiem dziedzictwo wywodzi się z zakonu, to już nie z obietnicy. Bóg zaś obdarzył nim łaskawie Abrahama przez obietnicę.
- 3:19** - Czymże więc jest zakon? Został on dodany z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomka, którego dotyczy obietnica; a został on dany przez aniołów do rąk pośrednika.
- 3:20** - Pośrednika zaś nie ma tam, gdzie chodzi o jednego, a Bóg jest jeden.
- 3:21** - Czy więc zakon jest przeciw obietnicom Bożym? Bynajmniej! Gdyby bowiem został nadany zakon, który może ożywić,

usprawiedliwienie byłoby istotnie z zakonu.

- 3:22** - Lecz Pismo głosi, że wszystko poddane jest grzechowi, aby to, co było obiecane, dane było na podstawie wiary w Jezusa Chrystusa tym, którzy wierzą.
- 3:23** - Zanim zaś przyszła wiara, byliśmy wspólnie zamknięci i trzymani pod strażą zakonu, dopóki wiara nie została objawiona.
- 3:24** - Tak więc zakon był naszym przewodnikiem do Chrystusa, abyśmy z wiary zostali usprawiedliwieni.
- 3:25** - A gdy przyszła wiara, już nie jesteśmy pod opieką przewodnika.
- 3:26** - Albowiem wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę w Jezusa Chrystusa.
- 3:27** - Bo wszyscy, którzy zostaliście w Chrystusie ochrzczeni, przyoblekliście się w Chrystusa.
- 3:28** - Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety; albowiem wy wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie.
- 3:29** - A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy.

Rozdział 4

- 4:1** - A mówię: Dopóki dziedzic jest dziecieniem, niczym się nie różni od niewolnika, chociaż jest panem wszystkiego,
- 4:2** - Ale jest pod nadzorem opiekunów i rządców aż do czasu wyznaczonego przez ojca.
- 4:3** - Podobnie i my, gdy byliśmy dziećmi, byliśmy poddani w niewolę żywiołów tego świata;
- 4:4** - Lecz gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał zakonowi,
- 4:5** - Aby wykupił tych, którzy byli pod zakonem, abyśmy usynowienia dostąpili.
- 4:6** - A ponieważ jesteście synami, przeto Bóg zesłał Ducha Syna swego do serc waszych, wołającego: Abba, Ojcze!

- 4:7** - Tak więc już nie jesteś niewolnikiem, lecz synem, a jeśli synem, to i dziedzicem przez Boga.
- 4:8** - Lecz dawniej, gdy nie znaliście Boga, służyliście tym, którzy z natury bogami nie są;
- 4:9** - Teraz jednak, kiedy poznaliście Boga, a raczej, kiedy zostaliście przez Boga poznani, czemuż znowu zawracacie do słabych i nędznych żywiołów, którym ponownie, jak dawniej służyć chcecie?
- 4:10** - Zachowujecie dni i miesiące, i pory roku, i lata!
- 4:11** - Boję się, że może nadaremnie mozoliłem się nad wami.
- 4:12** - Proszę was, bracia, bądźcie tacy, jak ja, gdyż i ja jestem taki, jak wy. W niczym mnie nie skrzywdziliście;
- 4:13** - Wiecie przecież, że z powodu choroby ciała zwiastowałem wam za pierwszym razem ewangelię.
- 4:14** - I chociaż stan mój cielesny wystawił was na próbę, to jednak nie wzgardziliście mną ani nie plunęliście na mnie, ale mnie przyjęliście jak anioła Bożego, jak Chrystusa Jezusa.
- 4:15** - Cóż się tedy stało z tą waszą szczęśliwością? Albowiem daję wam świadectwo, że gdyby to było możliwe, wyłupilibyście sobie oczy i mnie je oddali.
- 4:16** - Czy stałem się nieprzyjacielem waszym dlatego, że wam prawdę mówię?
- 4:17** - Gorliwie o was zabiegają, ale nie w dobrych zamiarach, bo chcą was odłączyć, abyście wy o nich zabiegali.
- 4:18** - A dobra to rzecz zawsze zabiegać gorliwie o dobrą sprawę, a nie tylko wtedy, gdy jestem pośród was obecny,
- 4:19** - Dzieci moje, znowu w boleści was rodzę, dopóki Chrystus nie będzie ukształtowany w was;
- 4:20** - A chciałbym już teraz być u was i odmienić głos mój, ponieważ jestem, gdy o was chodzi, w rozterce.
- 4:21** - Powiedzcie mi wy, którzy chcecie być pod zakonem, czy nie słyszycie, co zakon mówi?
- 4:22** - Napisane jest bowiem, że Abraham miał dwóch synów, jednego z niewolnicy, a drugiego z wolnej.

- 4:23** - Lecz ten, który był z niewolnicy, według ciała się urodził, ten zaś, który był z wolnej, na podstawie obietnicy.
- 4:24** - A to jest powiedziane obrazowo: oznaczają one dwa przymierza, jedno z góry Synaj, które rodzi w niewolę, a jest nim Hagar.
- 4:25** - Hagar jest to góra Synaj w Arabii; odpowiada ona teraźniejszemu Jeruzalem, gdyż jest w niewoli razem z dziećmi swymi.
- 4:26** - Jeruzalem zaś, które jest w górze, jest wolne i ono jest matką naszą.
- 4:27** - Jest bowiem napisane: Raduj się, niepłodna, która nie rodzisz, wydaj okrzyk radości i wesel się głośno, ty, która nie znasz bólów porodowych, bo więcej dzieci ma opuszczona niż ta, która ma męża.
- 4:28** - Wy zaś, bracia, podobnie jak Izaak, dziećmi obietnicy jesteście.
- 4:29** - Lecz jak ongiś ten, który się według ciała narodził, prześladował urodzonego według Ducha, tak i teraz.
- 4:30** - Lecz co mówi Pismo? Wypędź niewolnicę i syna jej; nie będzie bowiem dziedziczył syn niewolnicy z synem wolnej.
- 4:31** - Przeto, bracia, nie jesteśmy dziećmi niewolnicy, lecz wolnej!

Rozdział 5

- 5:1** - Chrystus wyzwolił nas, abyśmy w tej wolności żyli. Stójcie więc niezachwianie i nie poddawajcie się znowu pod jarzmo niewoli.
- 5:2** - Oto ja, Paweł, powiadam wam: Jeśli się dacie obrzezać, Chrystus wam nic nie pomoże.
- 5:3** - A oświadczam raz jeszcze każdemu człowiekowi, który daje się obrzezać, że powinien cały zakon wypełnić.
- 5:4** - Odłączyliście się od Chrystusa wy, którzy w zakonie szukacie usprawiedliwienia; wypadliście z łaski.
- 5:5** - Albowiem my w Duchu oczekujemy spełnienia się nadziei usprawiedliwienia z wiary,

- 5:6** - Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, lecz wiara, która jest czynna w miłości.
- 5:7** - Bieglście dobrze; któż wam przeszkodził być posłusznymi prawdzie?
- 5:8** - Namawianie takie nie pochodzi od tego, który was powołuje.
- 5:9** - Trochę kwasu całe ciasto zakwasza.
- 5:10** - Jestem co do was przekonany w Panu, że nie inaczej myśleć będziecie; a ten, kto was niepokoi, kimkolwiek by był, poniesie karę.
- 5:11** - A ja, bracia, jeśli jeszcze obrzezanie głoszę, za co jeszcze jestem prześladowany? Przecież wtedy ustaje zgorszenie krzyża.
- 5:12** - Bodajby siebie uczynili rzezańcami ci, którzy was podburzają.
- 5:13** - Bo wy do wolności powołani zostaliście, bracia; tylko pod pozorem tej wolności nie pobłażajcie ciału, ale służcie jedni drugim w miłości.
- 5:14** - Albowiem cały zakon streszcza się w tym jednym słowie, mianowicie w tym: Będziesz miłował bliźniego swego, jak siebie samego.
- 5:15** - Lecz jeśli jedni drugich kąsacie i pożeracie, baczenie, abyście jedni drugich nie strawili.
- 5:16** - Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej.
- 5:17** - Gdyż ciało pożąda przeciwko Duchowi, a Duch przeciwko ciału, a te są sobie przeciwne, abyście nie czynili tego, co chcecie.
- 5:18** - A jeśli Duch was prowadzi, nie jesteście pod zakonem.
- 5:19** - Jawne zaś są uczynki ciała, mianowicie: wszeteczeństwo, nieczystość, rozpusta,
- 5:20** - Bałwochwalstwo, czary, wrogość, spór, zazdrość, gniew, knowania, waśnie, odszczepieństwo,
- 5:21** - Zabójstwa, pijaństwo, obżarstwo i tym podobne; o tych zapowiadam wam, jak już przedtem zapowiedziałem, że ci, którzy te rzeczy czynią, Królestwa Bożego nie odziedziczą.

- 5:22** - Owocem zaś Ducha są: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność,
- 5:23** - Łagodność, wstrzeźliwość. Przeciwno takim nie ma zakonu.
- 5:24** - A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje wraz z namiętnościami i żądzami.
- 5:25** - Jeśli według Ducha żyjemy, według Ducha też postępujemy.
- 5:26** - Nie bądźmy chciwi próżnej chwały, jedni drugich drażniąc, jedni drugim zazdroszcząc.

Rozdział 6

- 6:1** - Bracia, jeśli człowiek zostanie przyłapany na jakimś upadku, wy, którzy macie Ducha, poprawiajcie takiego w duchu łagodności, bacząc każdy na siebie samego, abyś i ty nie był kuszony.
- 6:2** - Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełnicie zakon Chrystusowy.
- 6:3** - Jeśli bowiem kto mniema, że jest czymś, będąc niczym, ten samego siebie oszukuje.
- 6:4** - Każdy zaś niech bada własne postępowanie, a wtedy będzie miał uzasadnienie chluby wyłącznie w sobie samym, a nie w porównaniu z drugim.
- 6:5** - Albowiem każdy własny ciężar poniesie.
- 6:6** - A ten, którego się naucza Słowa Bożego, niechaj się dzieli wszelkim dobrem z tym, który naucza.
- 6:7** - Nie błądźcie, Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem co człowiek sieje, to i żąć będzie.
- 6:8** - Bo kto sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie żywot wieczny.
- 6:9** - A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia.
- 6:10** - Przeto, póki czas mamy, dobrze czyńmy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary.
- 6:11** - Patrzcie, jak wielkimi literami własnoręcznie do was

napisałem.

- 6:12** - Ci wszyscy, którzy chcą się podobać od strony cielesnej, zmuszają was do obrzezania, byle tylko nie cierpieć prześladowania dla krzyża Chrystusowego.
- 6:13** - Bo nawet ci, którzy poddają się obrzezaniu, sami zakonu nie przestrzegają, ale chcą, abyście wy się obrzezywali, by mogli z ciała waszego się chlubić.
- 6:14** - Co zaś do mnie, niech mnie Bóg uchowa, abym miał się chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego dla mnie świat jest ukrzyżowany, a ja dla świata.
- 6:15** - Albowiem ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, lecz nowe stworzenie.
- 6:16** - A pokój i miłosierdzie nad tymi wszystkimi, którzy tej zasady trzymać się będą, i nad Izraelem Bożym.
- 6:17** - Odtąd niech mi nikt przykrości nie sprawia; albowiem ja stygmaty Jezusowe noszę na ciele moim.
- 6:18** - Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z duchem waszym, bracia. Amen.